Ч. 164. Неділя 7 серпня (25 липня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників на-саз. Гавсмана 9 і в ц.к. Старостwах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З комісиї для суспільного обезпеченя. — Парляментарні справи. — Хорватска криза. — Положене в Іспанії.

Субкомітет комісиї для социяльного обезпеченя відбув дня 3 с. м. засіданє, на котрім голова пос. др. Бузек згадав про так нагло помершого члена комісиї пос. дра Ґабля. Відтак почав пос. Странскі дебату над уступом про обезпеченє від нещасливих випадків, а відтак почала ся дебата над §. 172. Комісия постановила вчислити і нещасливі випадки на дорозі до місця роботи і підчас повороту з неї до випадків на місци, зате в випадках, в яких обезпечений викликав припадок умисно, не признати ніякого відшкодованя. В §. 172 ходить о основні обчисленя ренти нещасливих випадків.

Правительственне предложенє постановляє, що основою обчисленя ренти має бути пересічна кляса винагороди в часі послідного року перед нещастем. Комісия постановила, що висота винагороди має обчисляти ся від хвилі нещасливого випадку. Коли би однак то обчисленє виходило в некористь обезпеченого, тоді на єго домаганє має обчисляти ся після проєкту правительства.

На слідуючім засіданю субкомітету для суспільного обезпеченя раджено головно над §. 174 правительственного предложеня, який установляє суми рент на случай нещасливого припадку. Після правительственного предложеня має обчисляти ся повну ренту беручи 300-кратну ренту винагороди в разі недуги, а частинну ренту, що має виплачувати ся в разі нездібности до заробітку, треба установити в частях дробових цілої ренти, степенуючи єї на 12 кляс. Міністер справ внутрішних мав би право в разі надзвичайних випадків установляти дорогою розпорядженя максимальну і мінімальну ренту.

Сю постанову проєкту по основній дискусиї відкинено. Так само відкинено поділ на 12 степенів. Відкинено внесенє о підвишку ренти на 365 многократність денної винагороди, так, що до сего лишає ся постанова правительственного предложеня.

Відтак вивязала ся довша дискусия над §. 176, який постановляє, що заведеня обезпеченя від випадків мають звертати „касам хорих“ гроші за час поза 13 тиждень.

Про парляментарну програму подають віденьскі часописи такі вісти: На 20 скликано би на двотиждневу сесию краєві сойми. Ческий сойм скликано би, очевидно, тільки в тім випадку, коли би правительство мало певність, що він зможе успішно працювати. По скінченю сеї соймової сесиї, десь коло 4 жовтня, скликано би до Відня делеґациї, очевидно в дотеперішнім складі, бо правительство стоїть на тім, що вибрані минувшого року делеґациї не сповнили ще своєї задачи і тому нема причини їх розпускати і заряджувати вибір нових. Першою задачею делеґаций був би вибір комісиї; перше пленарне засіданє відбуло би ся аж в другій половині жовтня. В часі між 14 і 18 жовтня скликано би парлямент, який радив би однак тільки до 3 падолиста, щоби опісля знов зробити місце нарадам краєвих соймів. Підчас тих нарад парляменту правительство мало би робити заходи коло ческо-німецкого примиреня. Сойми радили би до 20 падолиста, час від 20 падолиста до 21 грудня був би обернений на те, щоби делеґациї покінчили свої наради і щоби перевести в парляменті буджетову дебату.

7)

Чезіна де Фалько.

Римске оповіданє — В. Урбана.

(Дальше).

Чезіна не була ще ніколи в Римі і не мала ні найменшого понятя о тих диких народних забавах, які там сполучувано з карнавалом. А може навіть і була тої гадки, що в глоті масок поговорить потайком з Вінченцом або бодай одно на другого гляне оком щирої любови. Який тут вигляд отвирав ся для неї! Могла би єго побачити а може й поговорити з ним!

Слова брата пршибили мов блискавка єї тіло. — „Побачиш Вінченца! — сталось тим чаром, котрий тягнув єї повну ожиданя, любови і надії до Риму.

Назва Риму єсть в наших часах, року Господнього 1589, майже тим одиноким, що осталось з єго величи і значіня. Ще з початком нашого столітя мав він сто тисячів жителів, але безнастанні війни і рабунки та межиусобиці диких розбишацких родів шляхотских незнаючих вітчини довели місто до того, що оно має несповна сорок тисячів. Бич божий спочив на місті в виді всілякої лютости і зьвірскости. Цілі передмістя стоять пусткою або порозвалювані, а нові улиці, які наш сьвятійший Отець, папа Сикст V. велів в своїй доброті поробити, суть не так місцевостями, де живуть люди, як радше межами тих піль засипаних розвалинами, котрі чернеча пильність старає ся перемінити в монастирскі городи. Густо заселена єсть по сім боці Тибру лиш Віа Лята (ул. Широка), Віа Фляміні[1]) і ті улиці, що знаходять ся на старім Марсовім поли, по тамтім боці Тибру і леониньске місто та дещо від Трастевере аж до спадів горба Янікуля.

Ось до чого доборов ся Рим! На славнім Форум пасуть ся стада волів, Кольосей то ніби каменолом, з котрого кождий бере, що єму потреба, а під старими тріюмфальними луками Константина і Тита розсіли ся різники. Доми простого народу то стухлі темні нори, палати вельмож укріплені відпорними вежами з цегли, крамів мало і они нужденні, безмежний збиток і брутальність богачів, біднота зниділа від голоду, на улицях небезпечно, а в місті насильства, убийства і всякого рода злочини.

Коли Джеральдо де Фалько приїхав зі своєю дружиною, була вже ніч. Місто спочивало в глубокій темноті, а коли коні спотикали ся на занедбаних улицях засіяних румовищем і сьмітєм, здавало ся Чезині, що она в'їхала не до столиці християньства але до якогось міста страхів. Високі вежі, величезні розвалини виставали мов темні тіни з хаосу. Голодуючий нарід лежав всюди по кутах, ступенях перед церквами, в опустілих і розвалених домах, поодинокі горожани ходили по улицях зі смолоскипами, узброєні від стіп до голови, а лиш рідко де сьвітила ся серед темноти лямпочка з оливою під образами Пречистої Діви Мариї та блимала як зьвіздочка серед ночи, мов обітниця, мов розрада в нужді.

Чи то се місто, що лагодило ся обходити карнавал? — питала Чезіна сама себе. То зменшило дуже значно єї надію на веселу замасковану забаву і невинну веселість, хоч ще й не прочувала того страшного, що єї ждало.

Наконець станули в гостинници дель Орзо, що стоїть в долині над берегом Тибру, недалеко від Ангельского моста. Чезіна була на смерть змучена. Враженя дня і ночи здавали ся їй мов би сон, єї дитинячий ум не був в в силі обняти форми жорстокої дійстности і єї зрозуміти і так запала она при одностайнім журчаню і шумі ріки в глубокий сон.

Коли на другий день обудила ся, вже сонце ясно сьвітило. До єї уший долітали крики і вереск многотисячної товпи, а коли она виглянула крізь вікно на улиці, що тягнули ся понад ріку, набрала она все ще заспана такого враженя, як колиб місто страхів пробудило ся і тепер в ясний день то проявляло ся, що почало ся в ночи. Їй здавало ся, як би на тих кілька улиць, котрі могла видіти, збігло ся ціле місто. Мужчини і женщини, молоді і старі, бідні і богаті, верхом на конях і пішки їздили і ходили улицями то сюди то туди, ріжнородна мішанина вояків і міщан, закутаних і замаскованих — а заєдно той шалений крик, що зухвало і влізливо залітав до уший.

Як же мала она в тій дикій глоті знайти Вінченца? В цілім тім крику чула ся так опущеною, так без всякої помочи і зависимою

З окрема що до галицкогв сойму, то перед кількома днями появила ся була в львівскій прасі звістка, що сего року сесиї галицкого сойму зовсім не буде. Та в міродатних кругах про те нічого не відомо і краєвий Видїл приготовляє ся до сесиї на 30 вересня, хоч докладна дата скликаня як галицкого так і инших соймів ще не звістна, бо про те ще буде мова на міністерских конферднциях в другій половині сего місяця. Тай загалом видає ся неправдоподібним, щоби не скликувано галицкого сойму, коли всї инші сойми будуть радити.

Угорске бюро кореспонденцийне доносить з Загреба, що бан Томасич зовсім вдоволений з послідної конференциі хорватскої партиі права, позаяк в єї ухвалах лежить перший крок до розвязаня кризи по мисли бажань бана, т. є. до сотвореня одноцільної партиї правительственної. Розвязане хорватского тойму треба після всякої імовірности дожидати вже в найблизшім часї і зачувати, що маюча утворити ся одноцільна партия буде стояти підчас виборів по стороні бана. — Угорске бюро кореспонденцийне довідує ся з Загребу, що бан предложить вскорі Цісареви внесенє на розвязанє хорватского сойму. Лише нові вибори можуть пояснити ситуацию і довести до порозуміня між правительством а більшостию сойму.

Президент іспаньского кабінету Капалєяс заявив перед справоздавцем часописи „Matin" що слідує: Коли католики схотять устроїти маніфестациї в инших місцях, або коли устроять маніфестацию в Більбао аж тоді, коли там докінчить ся страйк, то я не буду противити ся тим маніфестациям. Нинї мушу спротивити ся, бо обставини, серед яких ті маніфестациї мають бути устроєні, суть суперечні з законами і бунтівничі. Знаю, що в деяких селах сьвященики роздають між товпи револьвери і пістолєти. Войскові власти одержать порученє, аби сильно стояли на сторожи права і ладу. Знаю також, що маніфестанти мають появити ся в товаристві женщин і дітий, аби в той спосіб перешкодити виступленю против них войска. Я рішений недопустити до нарушеня законів. Маніфестациї не заборопю, бо ми так само як наші противники хочемо, аби они відбули ся, щоби ми знали, на які сили они можуть числити.

Новинки.

Львів, дня 6-го серпня 1910.

— **Іменованя.** II. Міністер просьвіти і віроісповідань признав VIII кл. ранґи отсим інспекторам шкільним окружним: Каз. Добровольскому в Борщеві, Генр. Бромільскому в Городку ягайл., Мих. Мошорі в Товмачи, Ник. Недзьвецкому в Золочеві, Леон. Квасніцкому в Підгайцах і Йосифови Сковроньскому в Самборі.

— **З зелізниць.** Ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові оголошує в Gazet-ї Lwows-кій розписанє оферти на доставу центрального огріваня, купелий натрискових і умивалень для будинку почтового на стациї Стрий.

— **Осторога** для сезонових робітників. Після інформаций австро угорского консуляту в Альборзї (Данїя), сезонові робітники з Галичини, що еміґрують що року в значнім числї до Данїї, не можуть там найти ніякого занятя і приневолені відкликувати ся до публичної добродійности. Тому консулят остерігає робітників з Галичини, щоби без сталого контракту, який запевнює їм роботу, не вибирали ся до Данїї.

— **Під замітом шпіоньства** відставлено до арешту карн го суду у Львові — як доносять львівскі часописи — по заложеню кайданків на руки, елеґантно одітого мужчину, котрого арештовано в Підволочисках. Мав то бути офіцир одного полку зі Львова, що в цивільнім одязї хотів перейти в Підволочисках границю, щоби передати російскому правительству важні войскові папери, пляни і звіти.

— **Заведенє служби листноша** сільского при ц. к. урядї почтовім в Боганівцї. З днем 1 жовтня 1910 заводить ся при ц. к. урядї почтовім в Богданівцї тиждневo 6-разову службу листоноша сільского для місцевостий: Камінки, Росохованич і Клебанівки.

— **Руска жіноча** учительска семинария в Чернівцях. Сими днями прийшла звістка, що Міністерство дозволило черновецкому товариству „Українська Школа" в шкільнім роцї 1910/11 заснувати приватну жіночу учительску семинарию з україньскою викладною мовою.

— **Університетскі леґітимациї з фотоґрафією.** Ректорат львівского університету оповіщує, що на підставі ухвали академічного сенату заводить ся від початку шкільного року 1910/11 леґітимацийні карти з фотографіями для всїх, звичайних студентів і студенток, а також для госпітантів і госпітанток. Тому кождий, хто схоче записати ся, мусить разом з иншими документами потрібними до впису, зложити також свою фотоґрафію.

— **Дрібні вісти.** II. Ант. Гарасимів, родом з Турильча, одержав на львівскім університеті степень доктора прав. — В Снятинї помер тамошний римо-кат. парох кс. Ян Фішер в 66 р. житя. — Москвофіли видвигнули на стрийский округ кандидатуру на соймового посла дра Ол. Савюка. — Стипендию з фондациї ім. Петра Мединьского в квотї 210 К річно одержав Мих. Семчишин, ученик III кл. гімн. в Золочеві.

— **Записи на публичні цїли.** Померший недавно у Вильнї Генрик Лопацїньский записав для краківского університету 18.200 рублїв і для Macierzy szkolnej в Цешинї 13.803 рублїв. — З Ішлю доносять, що вдова по полковнику Каролю Склядім призначила свій маєток вартости 150.000 кор. по своїй смерти яко запис для убогих невилїчимо недужих.

— **Народна лазня у Львові.** Технічна секция міскої ради розглядала в сих днях проєкт будови міскої народної лазні у Львові. Затверджено проєкт міского архитекта Лужецкого. Проєкт сей обіймає 20 кабін і великий басен, крім поміщень на ґардеробу та адміністрацийні потреби. Що-до місця, маґістрат предкладав будову на площи Сольских, але технічна секция поручила будівельному урядови вказати до тиждня евентуально инше місце в третій дільници. На розписану лїцитацию вплинули лише дві оферти і тому секция ухвалила розписати ще раз офертову лїцитацию, щоби мати більший вибір в офертах на будову першої у Львові, взірцевої лазні, призначеної для низших кругів. Тому що в законї про 14-мілїонову позичку на народні лазнї є призначена сума 300.000 корон, по вибудованю першої, громада зможе приступити до будови купелевих заведень також в инших дільницях міста.

— **Подвійне самоубийство.** Czern. Allg. Ztg. доносить з Вижниці: В сусїднім галицкім місточку Кутах застрілив ся емеритований завідатель податковий і управитель філїї гал. банку краєвого Степніцкий. Він зараз помер. Кілька мінут потім єго жінка перетяла собі горло кухонним ножем і боре ся зі смертию. Нема ніякої надії удержати єї при житю. Про причину самоубийств розказують так: Степніцкий був урядником гал. краєвого банку; сей банк, якою філїєю кермував Степніцкий, потерпів в останних часах шкоду на поверх сто тисяч корон з причини маніпуляций фальшивими

від других, що їй аж сльози станули в очах і она несьміливо глянула на свого брата, мов би ждала помочи від него.

— Ти менї обіцяв, Петре — сказала она з тиха і просячи.

— Що такого? — спитав, бо не зрозумів зараз, що она мала на думцї. Але відтак розсьміяв ся на голос і зрозумів. — Так буде, як я казав — відповів він — побачиш єго.

Здавало ся їй, як би хтось єї прокляв. Весь той дикий простацкий рух на улицях, иноді навіть небезпечний для житя гидив єї. Тоті простакуваті жарти, які так подобали ся мужчинам і женщинам, тоті не конче приличні дотепи і тота безвзглядна охота до житя страшили єї, а все-таки мусїла она заєдно уважати і розглядати ся, бо гадала, що десь в товпі побачить Вінченца.

Джеральдо де Фалько їхав поволи долі улицею Рінетта на площу дель Пополо. Можна було лиш поволи посувати ся наперед, бо нарід замикав улицю а чим близше доходило ся до площі, тим більша ставала глота. Тут можна було очевидно побачити щось особливого, коли товпу стягала сюди така якась шалена охота дивити ся на щось. Чезіна їхала між людьми свого батька як би байдужа на то то все, що діяло ся довкола неї. Заколот мов би в снї пересував ся попри єї чувство. Нїчо і нїхто не був би єї спонукав пускати ся на таку шалену авантуру, як би не слова єї брата: „Побачиш Вінченца!" З тими словами була би она й до пекла побігла.

Та й побачила єго.

На великій і красній площи, Піяцца дель Пополо, стояла звичайно як в мясниці весела товпа. Всї стиснули ся один коло другого так що нїхто не міг вже й рушити ся, та ждали того, що мало тепер настати. Посеред площі побачила Чезіна якесь руштованє, котрого призначенє зразу не могла зрозуміти, а допитувати ся не мала відваги. Від часу до часу нападала єї якась дрож мов би від горячки. Кождий простацкий жарт, котрий добачила близько себе або й в подальшім окруженю ставав ся для неї нїби ударом в лице. Нараз підчас коли ще дзвони на полудне дзвонили, підходив до руштованя якийсь малий похід масковий. Якийсь мужчина в одіню пульчінелля (весельчака) вів на руштованє якогось бідного грішника в червоній сорочцї, котрому вже стричок на шию були заложили. За ними ішли другі в одїнях весельчаків. Нарід викрикував і вигойкував з радости, підкидав шапками в гору і викрикував до пульчінелля-ката словами, котрі на щастє Чезіна не розуміла. Она споглядала стовпом, мов би задеревіла, на того чоловіка в червоній сорочцї. Заперши дух в собі, з широко отвертими від зворушеня очима дивила ся она, як того чоловіка, котрий не маючи сил падав за кождим кроком, кати за кождий раз підносили і формально на руштованє витягнули. Блїдий мов справдешний труп стояв він наконець більше мертвий як живий на горі а на чолї мав довкола нїби вінець криваві слїди від тортур, котрими з него вимушено признанє ся до вини.

— „Вінченцо!" — крикнула нараз Чезіна і омлїла впала з коня. Найстрашнїйшого не виділа, але єї крик, крик глубоко зраненої людскої груди пролунав серед шаленого вигойкуваня товпи, з котрим весело закутані кати позбавили бідного Вінченца Цаппі житя на шибеници.

Такий був початок карнавалу (мясниць) в Римі в 1587 роцї, але для бідної Чезіни де Фалько був то конець [2]).

(Дальше буде).

---

[1]) Тут має ся на думцї нинїшне Корзо аж майже до Сан Карльо. Леониньске місто, основане папою Львом IV (847—855) було по правдї кріпостию папи і у всїх війнах єго послїдним прибіжищем. *(Прим. автора)*.

[2]) Так звана Giustizia di Carnevale есть дуже старий звичай карнаваловий, котрий ще довго в Римі задержав ся. Ще в 1719 р. страчено в сей спосіб молодого чоловіка. (Гляди Ademollo, Giustizia di Rome vol IV p. 434). *(Прим. автора)*.

векслями якогось вижницкого ескоптера, котрий утік. Степніцкий, потягнений до одвічальности, з розпуки і сорому відобрав собі житє, а єго жінка, з якою жив примірно, не хотіла єго пережити. Степніцкий мав 45 літ.

— **Розкопи на місци Ольвії.** Недалеко від села Парутина, на Херсонщині імператорска археольоґічна комісия почала сими днями розкопи на місци стародавної грецкої Ольвії. Розкопи ті провадить комісия вже десять літ що літа, під доглядом ученого археольоґа, проф. Б. Фармаковского. Наслідки розкопів до сего часу дали можність виясиити, де саме стояло місто, єго улиці, з чого жили городяни, чим торгували, які в них були гроші і т. ин. Дослід Некрополя показує тодішний звичай ховати мерців, знакомить з вірою і побутом городян Ольвії. Кождого року викопують з нетрів землі все нові і нові дуже цікаві річи, що відносять ся до Ольвії, а з нею і — до давної Греции. І стає старовина, як жива, перед очима.

— **Огні.** В Руді, пов. рогатиньского згоріло у вівторок 2-го н. ст. серпня по полудни 50 селяньских господарств, так що в селї лишилось тілько около 20 господарств непогорівших. Шкода ще не обчислена, але дуже велика, переважно в „Дністрі" обезпечена. В огни згорів 5-літний хлопець. Огонь здержали „Сїчи" з Фірлїіва, Підгородя, Клїцівни і Залапова. Причиною огня лиха будова печий без комина.

— **Спіймане почтового злодія.** Зі Щавниці доносять: Дня 14 липня вечером вислано почту зі Щавниці. В тім часї украв 19-лїтний помічник возьного Ян Мастальский, син возьного почтового, з уряду ключ до висланого почтового воза і пустив ся за возом на ровері. По 30 клм. дороги серед нічної пітьми скористав з повільної їзди воза під гору і недалеко села Тильманової украв грошевий мішок з 4.400 К. Аж 24 м. м. спіймано злодія. Комісар почти, який прибув на слідство, дізнав ся, що Ян Мастальска розмітує гроші і казав єго слідити. І дійстно жандарм арештував Мастальку, який вкінци признав ся до крадежи та показав місце на поді, де сховав 4.000 К. Решту зобовязав ся заплатити єго батько.

— **Чума в Одесі** захопила доси 5 осіб, з яких 4 померли. З Одеси доносять про чуму: Заслаб на чуму моряк на пасажирскім пароході „Руского общества пароходства" „Потемкин", що ходить між Одесою і Николаєвом. Моряк слабував два дни на пароході, аж тепер, коли прийшов до лікарні, виявилось, що він хорий на чуму. З наказу адміністрациї „Потемкин" вийшов зараз на море і буде там видержувати кварантанну. На пароході остали всі, команда і частина подорожних. Другий заслаб на Арнаутскій улиці. Кругом дому поставлено варту. Город розбито на участки. Румунія, Болгария і Туреччина загрожують кварантанними репресиями. Прогульки, що мали приїхати на виставу, тепер відмовляють ся від сего. Город просив в казні на боротьбу з чумою запомоги 75.000 рублів. Санітарна комісия, зважаючи на поширене пошести чуми, постановила запросити на поміч в боротьбі з чумою громадяньство.

— **З царства злодіїв.** Сенаторскі ревізиї викрили в російских інтендантурах войскових безмежні крадежи і спроневіреня на шкоду державы. Виновників усунено з уряду і донесено про них судам. Одна біда потягнула за собою друге лихо, бо вже тепер настав в інтендантурах недостаток робочих сил; що передше робило двох, тепер мусить один урядник полагоджувати. В російскій праєї відзивають ся голоси, щоби вже скінчено сенаторскі ревізиї, бо инакше треба буде прогнати всіх інтендантів. До того ще вийшло на яву, що і члени сенаторских комісий не є чисті і між ними наступили арештованя.

— **Репертуар руско-народного театру** в Підволочисках, під дирекциєю Іос. Стадника. Саля „Сокола". Початок о 8 годині вечером. — Білети продає раньше реставрация на желізничім двірци, а від 6 години вечером каса театру.

В неділю, дня 7 серпня с. р. „Маруся Богуславка" історичні картини зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

Телеґрами.

Відень 6 серпня. N. fr. Presse заперечує поголосці немов би в сім роцї мало прийти до стрічи Цїсаря Франц Иосифа з російским царем. Стріча та відбуде ся аж в слїдуючім роцї.

Мадрид 6 серпня. Клерикали отверто взивають до личних замахів на Каналяса. Демонстрацию хотять устроїти за всяку ціну. Здаєть ся, що умисно спричинять ужите оружия із сторони войска.

Берлин 6 серпня. З Мадриду доносять, що міністер справ внутрішних виїхав до Більбао, аби переговорювати зі страйкуючими робітниками.

Берлин 6 серпня. З Байруту доносять, що цїла провінция Гуаран обнята ворохобнею. В Марабат ведуть ся борби. Богато убитих і ранених. Вислано кільканайцять баталїонів войска.

Цїна збіжа у Львові.

дня 3-го серпня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9·40	до	9·60
Жито	6·80	„	7·—
Овес	7·40	„	7·60
Ячмінь пашний	7·—	„	7·20
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·40	„	6·60
Бобик	6·50	„	6·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	25·—	„	27·—

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руської лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·55, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Дахівки цементові

виробляє ся найліпше і найдешевше лише на патентованій машині дра ҐАСПАРОГО:

„ТРИ ЗВІЗДИ“

Порожні і повні бльоки виробляє ся раціонально на патентованій машині „Фенікс“, а пат. форми дра Ґаспарого до виробу бетонових рур узнано в цілім сьвіті за найліпші.

НАЙЛІПШІ МАШИНИ

до зужиткованя піску доставляє специяльна фабрика

Др. Ґаспарий і С-ка. в Markranstaedt.

Заступництво для Галичини:

Цементовий Промисл, Львів, ул. Кароля Людвика ч. 5.

Жадайте специяльний цінник Нр. 126.

Містове Бюро зелїзниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білети на всї зелїзниці в краю і за границею.

Морелї (Дички) 4·25 К, ренґльоти до смаженя 6 К, грушки столові 4 К, яблока папірівки 3·80 К, зелені огірки 3·80 К, помідори 5 К, в кошиках по 5 кґр за післяплатою, не так як другі експортери купують у других, але з власного города висилає

БЕНЗІН ВЕНКЕРТ

Залїщики ч. 1.

Старинні книжки і письма всілякого рода, **печатані і писані рукою**, навіть ушкоджені і неповні, як то: церковні, історичні, поученя, повісти, житя сьв., пісні і т. п. **купую за високу ціну.** Прошу присилати до перегляду, всі кошта зверну осібно.

— Адресувати до —

УРЯДУ ПАРОХІЯЛЬНОГО в Борусові п. Бориничі (Borynicze).

Михайло Скірка

римар і сідельник

у Віднї III. Реннвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.